

VRAGEN

door de leden van de raad gesteld overeenkomstig artikel 38 van het Reglement van Orde voor de vergaderingen van de raad van de gemeente Groningen.

2002/2003.- Nr. 25.

VRAGEN van de PvdA-fractie van mevrouw M.J. van Dijken en de heer A.A.M. Prins betreffende inventarisatie + aanpak onveilige plekken in de (binnen-)stad.
(Binnengekomen: 5 juli 2002.)

Afgelopen week vestigde een Stadjer mijn aandacht op een volgens hem bijzonder ongewenste situatie in het hartje van onze stad. Een situatie waarover hij zei al bij de politie aan de bel getrokken te hebben nadat hij had vastgesteld dat vanuit die locatie gehandeld werd in (in ieder geval) gestolen fietsen.

Het betreft hier een binnenplaatsje achter een aantal panden in Het Koude Gat, te bereiken via een smalle gang. In die gang bevindt zich de voordeur van een woning, en naar het zich liet aanzien komen er verschillende noodtrappen uiteindelijk ook op diezelfde binnenplaats uit. De gang heeft weliswaar een deur ter "afsluiting", maar de deur heeft geen slot: kan van buiten en van binnen gewoon met een deurknop worden geopend.

Een vervolgens door mijzelf uitgevoerde "lekeninspectie" leverde een in mijn ogen op meerdere fronten uiterst riskant beeld op, zeker op het aspect brandgevaar.

Het gesprek met de eigenaar van een der aangrenzende winkelpanden bevestigde dat de door mij aangetroffen situatie geen uitzondering was: bijna dagelijks trof betreffende ondernemer daar ongenode slapers/verblijvers, en met regelmaat gebruikte naalden en uitwerpselen. Hij gaf aan dat ook het "Huiskamerteam" hierover door hem benaderd was.

Mij leek de oplossing simpel: de deur moet van binnenuit altijd zonder sleutel geopend kunnen worden, maar vanuit het Koude Gat uitsluitend met een sleutel. Hierbij is de aanwezigheid van een woningingang wel degelijk een complicerende factor: de postbode moet bij de brievenbus kunnen komen, en de bewoner bezoek ontvangen.....

Over dit specifieke geval heb ik contact gehad met de brandweer (Thomas Faber): bedoelde situatie was eerder nog niet onder hun aandacht gebracht.

Ik vind dat zorgwekkend: als er op die plek - door een uit de hand gelopen vuurtje van een der "verblijvers" - brand uit zou breken, is de ramp niet te overzien. Toch zijn er door burgers signalen afgegeven, zowel richting politie als richting milieudienst/huiskamerteam. Van een meer integrale risico-inventarisatie blijkt het vervolgens echter niet te komen. En dus ook niet van een aanpak.

Maar mogelijk nog zorgwekkender is het dat de overheid onmogelijk kennis kan hebben van al dit soort plekken: het betreft geen openbare ruimte, voor het oog is het

afgesloten, de eigendoms- dan wel gebruiksrelatie is niet eenvoudig vast te stellen, waardoor diezelfde overheid ook nog eens een probleem heeft bij het aandragen van- of opdragen tot een op risicobeperking gerichte oplossing.

(Overigens: in dit geval heeft de brandweer mij laten weten geen problemen te hebben met de door mij voorgestelde oplossing, hierover zal met eerdergenoemde ondernemer contact worden opgenomen)

Dat soortgelijke plaatsen, waarvan wij er in onze historische binnenstad ongetwijfeld meer hebben, zich zo makkelijk aan publieke bekendheid en dus controle onttrekken is voor mijn fractie een bron van zorg, naast het feit dat wanneer er wel aandacht voor wordt gevraagd de melding blijft "hangen" op uitvoerend niveau en niet integraal wordt benaderd.

Wij denken dat een inventarisatie van deze locaties slechts efficiënt en effectief kan geschieden met medewerking en op aangeven van eigenaren en/of gebruikers, dan wel andere oplettende burgers. Een publieksactie dus, met een publiciteitscampagne.

Dit brengt de fractie van de PvdA tot de volgende vragen aan het College:

1. Is het College met ons van mening dat uit veiligheidsoogpunt (alle aspecten: criminaliteit, brandgevaar en volksgezondheid) het weet hebben van dit soort plekken uiterst belangrijk is?
2. Is het College met ons van mening dat een dergelijke inventarisatie middels een gerichte publieksactie uitvoerbaar is?
3. Is het College bereid hiertoe direct na de zomervakantie de nodige stappen te ondernemen?
4. Wil het College, los hiervan, bevorderen dat vanuit burgers afgegeven signalen van "uitvoering" doorstromen naar "beleid"?
5. Zo nee, waarom niet?

Burgemeester en wethouders beantwoorden deze vragen als volgt:

Groningen, 31 juli 2002.

1. Het college deelt de mening van de PvdA-fractie dat het uiterst belangrijk is weet te hebben van onveilige plekken in de stad.
De gemeente beschikt met de Meldpunten Overlast, het wijkbeheer en de bijbehorende overlegstructuren over een goed netwerk dat er op gericht is om, voorzover ze al niet zijn aangepakt door eigen initiatieven van wijkbeheer en/of politie, ook klachten over onveilige plekken op te lossen. In de komende periode zal die werkwijze nog kunnen verbeteren door o.a. de signalerende taken van de buurtagenten.
2. Het college acht een publieksactie ten behoeve van de inventarisatie van onveilige plekken niet nodig omdat het bestaande netwerk van meldpunten en wijkbeheer aan de burger voldoende mogelijkheden biedt om voor zijn/haar signalen over de onveiligheid van een plek aandacht te vragen. Het huidige beleid is er ook vooral

op gericht dat aan signalen van burgers gevolg wordt gegeven en er maatregelen genomen worden om het probleem op te lossen. Daarbij plaatsen we wel de kanttekening dat niet alle situaties direct bevredigend kunnen worden opgelost. In sommige gevallen kunnen de bevoegdheden van de gemeente te kort schieten, bijvoorbeeld wanneer het particulier terrein betreft en gemeentelijke verordeningen geen aangrijpingspunt bieden.

3. Op grond van het voorgaande acht het college geen redenen aanwezig om na de zomer een publieksactie te starten.
4. Het mag binnen de huidige werkwijze niet voorkomen dat aan signalen van burgers geen gevolg wordt gegeven. Uit het door de PvdA-fractie genoemde voorbeeld blijkt echter dat zich dat in de praktijk wel heeft voorgedaan. Derhalve zal het college hiervoor nog eens nadrukkelijk de aandacht vragen van de uitvoerende gemeentelijke diensten en de politie. Meer in het algemeen zal in de komende collegeperiode gewerkt worden aan versterking van de handhaving van vergunningen en verordeningen. Wij verwachten dat ook die activiteiten een positief effect zullen hebben op de aanpak van onveilige situaties en dat meer preventief opgetreden zal worden tegen de ontwikkeling van een risicogebied tot probleemgebied.
5. Zie onder 4.